

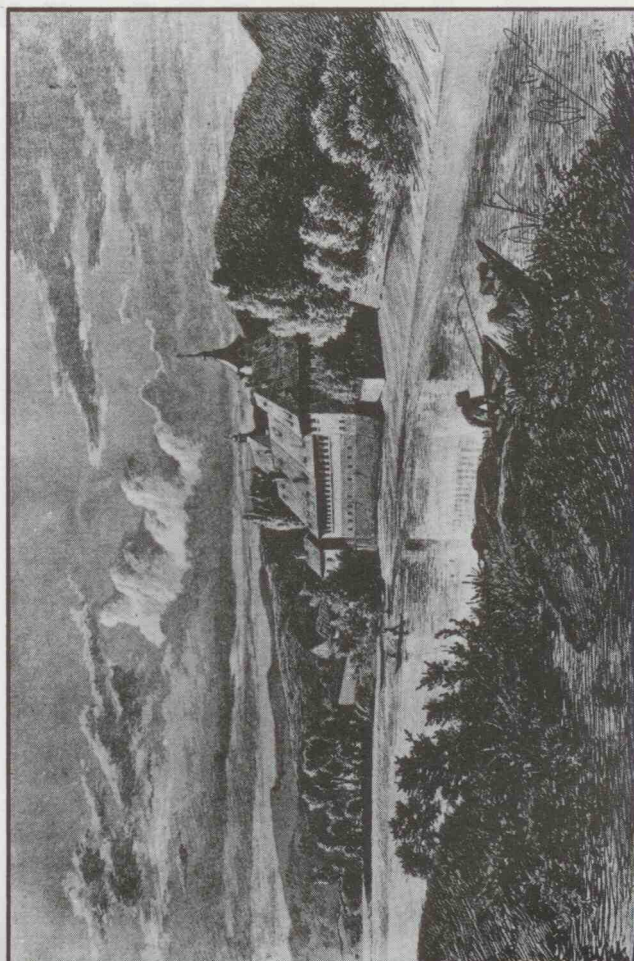
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XII

• 96 • 6 •

kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- zprostředkování obchodů s cennými papíry
- poskytování bankovních informací
- dokumentární akreditivy a jiné služby

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

ZÁŘJOVÉ ZASTAVENÍ

Rabi Zusja a jeho bratr rabi Elimelech se jednou dohadovali o pokofe. Rabi Elimelech řekl: "Člověk má nejprve pozorovat velikost Svořitele, teprve pak dojde k pravé pokofe." Zusja však namítl: "Ne tak, nýbrž ať člověk začne tím, že bude opravdově pokorný, a potom se na něj snese i poznání Svořitele." Otázali se svého učitele, Magída, kdo z nich má pravdu. Ten rozhodl: "To i to jsou slova živého Boha. Ale vnitřní milost má ten, kdo začíná sebou a ne Svořitelem."

Martin Buber: *Chasidská vyprávění (Praha 1990, s. 263)*

AKTUALITY

O ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

Dvě témata mohla přilákat publikum na 9. zasedání dobřichovického obecního zastupitelstva, jež se konalo 20. srpna. Jednak olázka, čím bude obec ručit za úvěr na rekonstrukci mostu, jednak její vstup do sdružení obcí pro provoz kanalizačního systému. Že tato dvě témata přilákala pouze dva občany, může být kromě snad až příliš cudné propagace tohoto sezení také vinou léta a dovolených.

ČÍM BUDEME RUČIT?

Pan starosta seznámil přítomné se stavem jednání o úvěr na rekonstrukci mostu. Podle jeho vyjádření není obec schopna splnit požadavky Komerční banky, s níž byla započata jednání (jištění pozemky ve výši 120 %, t.j. 12 milionů Kč). Byla proto obnovena jednání s Českou spořitelnou, pobočka Kladno, která, jak se zdá, povedou rychle k cíli. Tomuto peněžnímu ústavu hodlá obec nabídnout ručení objektem čp. 13 (hasičská zbrojnice) v hodnotě 3,6 milionů Kč a pro zbytek budoucími příjmy obce až do splacení úvěru. Úroková sazba ČS se pohybuje v rozmezí 10,3 - 13,5 %. Jednání měla být započata ihned po rozhodnutí OZ. Splácet by se mělo 4 roky, jednat se také bude o možnosti mimořádných splátek. Dr. Kratochvíl totiž připustil i možnost další státní dotace, kterou by bylo možno na splacení využít. Po krátké diskusi byl návrh na tento postup 13 (tedy všemi v té chvíli přítomnými) hlasy schválen.

JAK SE RODÍ VŠEDOKAL

Tento beze sporu půvabný název, vzniklý v Letech, by měl nadále označovat sdružení obcí provozujících kanalizaci. Jedná se o Lety, Karlík, Dobřichovice a Všenory. Na předběžných schůzkách starostů byly zatím formulovány hlavní zásady a zpracován návrh stanov. Celý koncept vychází z předpokladu, že pro zúčastněné obce je mnohem výhodnější ponechat si kontrolu nad provozem kanalizace, zejména nad hospodařením a výběrem stočného. Nehodlají proto pronajmout kanalizaci někomu tak, aby tuto možnost ztratili, neboť zatím žádná důvěryhodná firma není na obzoru. Záměrem je tedy spíše najít a vybrat vhodné provozovatele a stanovit optimální finanční režim. S

provozovatelem bude uzavřena smlouva a on sám bude pak ručit vůči třetím osobám (Povodí Vltavy, orgány státní správy a pod.). Podle sdělení dr.Kratochvíla se zatím přihlásili dva zájemci (žádný z nich nemá vazbu na státní podnik Vodovody a kanalizace). Časový harmonogram počítá s následujícími kroky: poté, co OZ všech zúčastněných obcí schválí stanovy, bude založeno sdružení, konkretizovány podmínky provozu a vybrán provozovatel. Mezi jeho povinnostmi bude pravděpodobně patřit i výběr stočného, to ale bude odvádět na účet Všedokalu.

Diskuse nad tímto tematem se týkala především konkrétních otázek finančních podílů na nákladech na provoz kanalizace, mechanismu fungování sdružení při zajišťování nutných oprav i prevence aid. (ing.J.Šanovec), otázky, zda je možno přenést odpovědnost vůči třetím osobám na provozovatele (ing.Štíka). Objevil se rovněž názor, že Dobřichovice jsou v tomto kanalizačním systému vlastně nejdůležitější obcí, bez níž by sdružení nemohlo existovat, ale která také nese největší tíhu provozu kanalizace (čistička, čerpací stanice). V tomto smyslu navrhl ing.Havlík změnu stanov tak, aby měly Dobřichovice ve sdružení větší zastoupení než jsou navrhovaní dva zástupci z každé obce, nebo aby zůstal tento počet zachován, ale jeden z dobřichovických zástupců byl předsedou sdružení. K této druhé variantě se nakonec OZ při hlasování přiklonilo, přičemž navrženými a schválenými kandidáty Dobřichovic do sdružení jsou dr.Kratochvíl a ing.Pánek. OZ dále pověřilo dr.Kratochvíla dalším jednáním s partnerskými obcemi tak, aby sdružení mohlo být založeno ke 30.9.

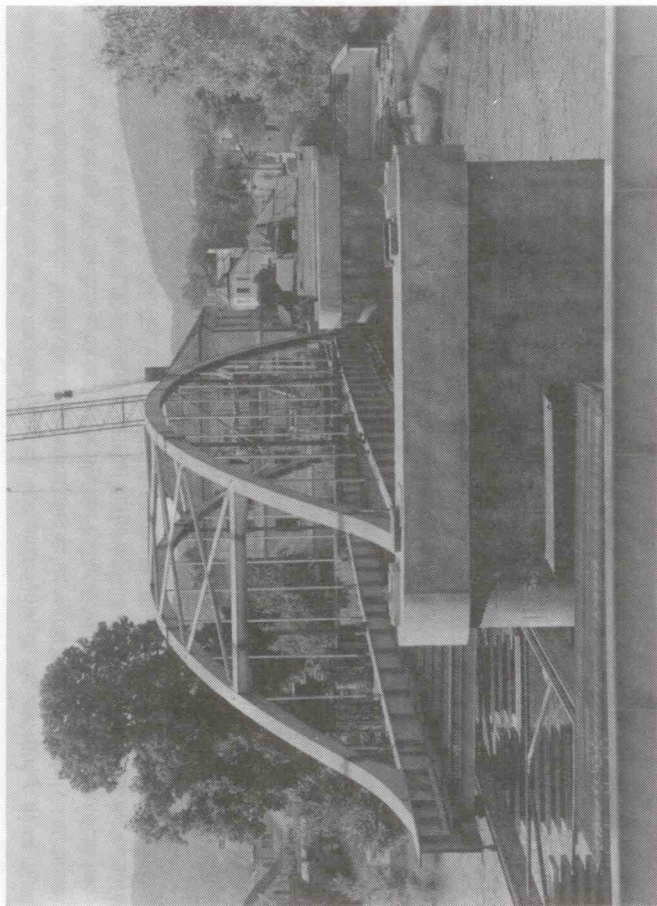
DISKUSE

V diskusi seznámil dr.Kratochvíl přítomné s průběhem prací na rekonstrukci školní jídelny (dodavatelská firma žádá podstatně zvýšení částky, ačkoli díky původní výši, na niž má uzavřenu smlouvu, vyhrála konkurzní řízení na tuto zakázku. Navíc nedodržela termín. Obec nehodlá na tyto požadavky přistoupit a rozhodla se ukončit spolupráci pro neplnění smlouvy. Rozpočet sice bude zvýšen, ale tyto finance, vzaté z obecní rezervy, budou použity na zřízení nových šaten (vymykající a obětavou práci zde odvádí firma REDOM). Disponování obecní rezervou se při této příležitosti stalo tematem obecnější pojaté diskuse o tom, za jakých podmínek může rada s těmito penězi disponovat a kdy by měla být povinna žádat o souhlas OZ.

V další diskusi pan starosta rekapituloval průběh prací na stavbě nového mostu a vyzval členy OZ, aby si do příštího jednání OZ promysleli možnosti, zda a jak vybírat na mostě mýtné. Sám předložil, že by mělo jít především o automobily a že dobřichovičtí občané by měli být zvýhodněni či dokonce osvobozeni od této povinnosti. Zároveň informoval o jednání rady se zástupcem řádu Křižovníků p.Onderkou ve věci zámku. Dle jeho sdělení Křižovníci předpokládají komerční využití zámku (ubytování, pohostinství) a navrhuje také určitý prostor pro obec (kulturní a společenské akce). Nemají ovšem finanční prostředky. V této souvislosti rovněž pan starosta sdělil, že p.L.Hainz nabídl, že jeho firma provede zdarma opravu zámeckých věžních hodin.

J.Matl jménem Společnosti Dobřichovice vyjádřil nesouhlas se záměrem postavit v části Viničné aleje parkoviště pro rekonstruovanou sřelnici. Podrobné zdůvodnění svého stanoviska předala Společnost Obecnímu úřadu.

zaznamenal J.Matl

Černobílá reprodukce barevné fotografie p.Karla Neuberta

ODPOLEDNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

aneb z amatéra řádkem (skoro a jen na chvíli)

V pátek 9.srpna mezi 15. a 17. hodinou otevřely se dveře na stavbu, k níž se upírají nedočkavě nejdny zraky. Starosta Dobřichovic spolu s firmami Brex a Hutní montáže Ostrava pozvali totiž veřejnost na prohlídku stavby rekonstrukce dobřichovického mostu. Věc zatím u nás nepřilísť částá a řadou občanů náležitě oceněná. Přítomni byli jak kompetentní zástupci uvedených firem, tak představitelé Dobřichovic, aby zodpověděli všechny možné dotazy. Občané se troušili nejprve zvolna a v počtu sporém, snad také proto, že pro takovou hodinu by si ti, kteří pracují mimo Dobřichovice, museli vzít dovolenou. Inu udělali jsme a nelitovali.

Tak jsme se si zblízka mohli prohlédnout rozpracovaný most se všemi jeho protagonisty a z úst zástupců obou zúčastněných firem a ing.Kaplana, jednoho ze spoluotců nového mostu, jsme se dozvěděli, mnoho zajímavého. Ti, co byli více či méně z oboru, vážně pokyvovali hlavami: ano, je to tak, jak má být, tak a tak. My ostatní, pole neoraná, tabule nepopsané, jsme tiše a opatrně obcházelí se neohrabané zakrývaným obdivem a snažili se představit si, jak bude vypadat celý oblouk a jak se asi zvedá z boční dráhy těch pár set tun ("pak se to z obou stran zvedne a posadí na pilíře" - nic jednoduššího, že ...). Až budete číst tyto řádky, bude jistě střední oblouk už sedět na pilířích

jako ... řekněme jako mimino na nočníku. Zvěděli jsme, mimo jiné, že vše potřebné je již na místě a že Hutní montáže se mocně snaží dohnat několikadenní skluz, vzniklý tím, že nebyly k dispozici všechny komponenty. O tom nás samozřejmě přesvědčil i víkendový ruch na stavbě. Poučení jsme byli také o tom, co bude dál, jak se budou dodělávat krajní díly, co obnáší geometrie takové ocelové konstrukce, jak se bude dělat vozovka, chodníky a svodidla, čím se bude natírat a jak dlouho to všechno vydrží. A hlavně, že to docela vypadá, že termín dokončení bude dodržen.

Diskuse se zvolna stávala fachmanovitější, po čtvrté hodině měl náhle každý svou vizi mostu a hierarchii problémů: *Je to moc masivní! Naopak, klenutý oblouk bez středního pilíře bude působit lehece a elegantně! Červená a modrá je pro takový most strašná kombinace, jediná správná barva by byla khaki! Pozdě, už je vybráno ... Most bude širší, bude jezdit víc aut. Nebude, jsou tu přeci závory. Ale tak je budou všichni obíždět přes kemp. Tak se tam udělá lepší nouzový objezd. Mohlo by se vybírat myto. To jo, ale ne od domácích, ti už zaplatili dost. Z okolí ale nikdo nic nedal, jako by to nebyl také jejich most ...*

A pak že úsloví: zavřete dveře, ať můžeme mluvit otevřeně... Naopak! Je čas otevírání úst i dveří ...

JM

DROBNÉ ZPRÁVY

Jistě k velké radosti, všech, kteří bydlí v západní polovině Brunšova, byla dokončena mnoho let odkládaná rekonstrukce chodníku v Týřově ulici mezi závorami u mostu a před nádražím.

*

Doba je dynamická a přeje dynamickým naturám. Pragmatickým tvrdákům bez zbytečného sentimentu. Doba dynamická je holt doba dynamická. Není most, je jenom lávka. Na ní pěšáci. A co je dynamickému po nějakém pěšákově? Furt se mu pletou pod kolo. Ještě aby kvůli nim brzdlí či - považte - dokonce slezl! A dynamický přece nebrzdí!

No, nejsou všichni takoví. Těm slušným, co slezou či alespoň zpomalí, jménem otloukaných chodců děkuje

J. Walker

P.S. A nemysleme si, že s novým mostem budeme za vodou. Tam budou přece lávky pro pěší hned dvě...

Z NAŠEHO ŽIVOTA

Z PŘÍRŮSTKŮ REGIONÁLNÍ LITERATURY

Dlouhá léta se mi stýskalo po knížkách a brožurkách, které patří do sféry, nepřiliš půvabně nazývané regionální vlastivědná literatura. Podmínky jí nepřály. Centralisace nakladatelství, svozy archivů, omezené vydavatelské možnosti regionálních institucí,

nedůvěra, podceňování, kontaminace povinnou preferencí dějin revolučního a dělnického hnutí, zřejmé socialistické přitomnosti a jejich výdobytků v podobě velekravinů, oblundných kulturků a nákupních středisek a ještě oblundnějších pomníků... A pak to podstatné: Vymizení těch, kdo ty půvabné dávné knížky a brožurky psali, místních nadšenců a je podporujících vlastivědných společeností a spolků, všestranně vzdělaných a bádajících místních učitelů, kněží, lékařů, lékárníků, úředníků... Téměř zmizelo to, co je nenahraditelné. Za stolem centrálního akademického ústavu lze křít rameny a povýšeně mávat rukou nad dilatantismem místního nadšeného badatele. Nelze ale odsud dosáhnout na kořeny, které ho pojí s jeho tematem; na to, čím oslovuje své čtenáře. Nemluvě už o tom, že skepse vůči regionální vlastivědné produkci často pramení jen z vědeckého snobismu, nikoliv z její kvality, a že si tato produkce nachází stejně často širší publikum, než produkce "vysokých" badatelských center. S polistopadovým nástupem malých nakladatelství a zdravého patriotismu se začíná blyskat na časy, Pomalu, ale s frekvencí stále vzrůstající znovu přibývá pláňů měst, městeček a vesnic, průvodců, sborníků a monografií. Jen o nich vědět. Při jedné z prázdninových cest jsem objevil v trafice berounského nádraží dva svazečky z našeho regionu.

První nese titul **Procháзка Tetínem**. Jeho autorkou je PhDr. Jana Brajerová a brožuru formátu A5 o rozsahu 30 stran vydal Obecní úřad Tetín v roce 1995. Vstupní základní, takřka slovníkové informace o obci (mimochoodem: vodovod mají v Tetíně už od roku 1893), doplněné orientačním plánkem s 15 základními objekty, střídá autorčino úvodní slovo, připomínající dávnou tradici Tetína. Její zdůvodnění smyslu historického pohledu pak rozhodně stojí, a to nejen v souvislosti s tematem regionální vlastivědné literatury, za ocitování: *"Proč se má člověk obracet zpět, když i cesta vpřed je tak plná překvapení a nových nečekaných vzrušujících poznatků? Určitým jevům, zvláště těm složitým, však člověk těžko porozumí jinak než historicky. Nemůžeme se také spokojovat jenom se zjištěním, že určité věci jsou a nezajímá se a nechítí vědět, jak vznikly. Mimoto máme také určitou potřebu vyvažovat technický pokrok, vyvažovat se z deprese všednosti humanistickým, lidským pohledem na dávnou společnost, na přírodu, navazovat na duchovní kontinuitu. Minulost však můžeme také chápat jako cestu k objasnování konkrétního smyslu lidského života, jako studnici příkladů k poučení pro současný život, jako východiště k argumentaci o aktuálních společenských jevech. Příklady života duchovních osobností a událostí, které nás s dávnověkou historií Tetína jako místem duchovní moci spojují, mohou navozovat také lásku k vlasti a k národu."* (s. 7)

Vlastní text je pak uspořádán logicky jako skutečná procházka Tetínem, na její trasu jsou navlékány korálky kapitolek o jednotlivých památkách. Z návsi se zámek postupujeme přes kostel sv. Ludmily ke kostelu sv. Kateřiny, faře a kostelu sv. Jana Nepomuckého. Autorka citlivě konfrontuje historii s dneškem a rekonstruuje původní podobu a polohu přemístěného votivního kříže, jen velmi torsálně dochovaného hradu Tetína, stavebně již zaniklé synagogy a modernisované školy (vlastní školu má Tetín už od roku 1737). Vlastní text končí a umučení sv. Ludmily (16. 9.).

Bohatý poznámkový aparát a připojený soupis doporučené literatury činí z brožurky cennou vstupní pomůcku. V přílohách pak najdeme další připomínku významného tetínského rodáka, spisovatele, básníka, dramatika, překladatele a pedagoga Václava Vojáčka (1821-1898) - faksimile jeho rukopisu a úmrtního oznámení z Národní politiky. Další přílohy nabízejí text zlidovělé písně Josefa Krasoslava Chmelenského a Josefa Vorla Nad Berounkou pod Tetínem, přepis textu z votivního kříže, přehled významných míst tetínského okolí a slovníček osobností a světců, sjatých s Tetínem. Dodejme, že publikaci provází 13

fotografií. Náklad ani cena nejsou uvedeny, na berouském nádraží jsem zajímavou brožuru koupil za 19,- Kč.

*

Druhou publikaci vydal s letošním vročením Miloslav Štátný ve Vráži u Berouna pod titulem *Svatý Jan pod Skalou*. Na obálce i v tiráži najdeme jako autora jméno vydavatele a redaktora publikace Miloslava Štátného, jde ale o dílo, které sepsal jeho otec Václav Štátný. Literárně velmi půvabné a informačně bohaté dílo nás nejprve uvádí do topografie místa, aby pak sledovalo jeho historii od legend o sv. Janu po dramatické události II. světové války s přesahem ještě blíže k současnosti. Do souvislé linie výkladu jsou integrovány přepisy archivních dokladů, málo známé dějiny svatojánského učitelského ústavu, vzpomínky jeho studentů, stať Julia Košnáře *Paměť/hodnost svatojánské*, svědectví Františka Hampla o osudech sousedů Růže tetinské i povídka Viléma Amorta *Paňá od Sv. Jana pod Skalou*. Regionální vlastivědná literatura se v tomto svazku vrací se všemi svými atributy. Znovu dodejme poslední potřebné údaje: Náklad ani cena nejsou uvedeny, na berouském nádraží jsem mimořádnou knížku o 64 stranách s 5 fotografiemi koupil za 40,- Kč. Radosti mi udělala za vícenásobek.

o

Z HISTORIE

Vážení čtenáři,

V dnešní historické rubrice využíváme příležitosti k otištění unikátního dokumentu, svědectví p. Josefa Havlíka o atmosféře v Dobřichovicích v období okolo voleb r. 1938. Jeho dokument ze srpna 1945 otiskujeme v plném znění (malý redakční zásah jsme si dovolili udělat pouze do úvodní pasáže dokumentu, podle současných pravidel upravili jsme též některé pravopisné jevy, zejména interpunkci).

redakce

*

Dobřichovice dne 23. srpna 1945.

Místnímu národnímu výboru v Dobřichovicích.

Dne 21. srpna 1945 obdržel jsem Vaši výzvu k písemnému vydání svědectví o henleinovské demonstraci v Dobřichovicích v roce 1938.

Vyhovuji žádosti Vaší a událost tuto ... z mojí protiněmecké činnosti v obci naší vypisuji:

[6]

KUKÁTKO 9/96

V tom roce, kdy konaly se poslední volby do našeho národního shromáždění před okupací, v jednu neděli konány byly volby do obcí a okresů a následující neděli pak do země a nár. shromáždění. Mimo mnoha jiných provokací, které dovolovali si s drzostí jím vlastní zdejší Němci, vyvrcholila drzost jejich události, kterou následující řádky popíši.

Ve volbách neděle první do obcí a okresů obdrželi v Dobřichovicích henleinovci 17 hlasů, v neděli druhou do rep. nár. shromáždění 22 hlasů. Na získání tak vysokého počtu hlasů v ryze české obci v srdci republiky u Prahy mají zásluhu dr. Nádlar, tuším tajemník henleinovy strany v Praze a kandidát henleinovců do nár. shrom. v župě pražské - myslím na druhém místě, první byl dr. Rosche? - a jeho švagr Richard Rösener.

Tento závatný henleinovský úspěch v obci naší byl též jistě částečným podnětem Richardu Rösenerovi, že v sobotu před druhou nedělí volební odpoledne kol čtvrté hodiny nejméně se 60 mužů německé národnosti, samozřejmě v tenkrát ve velké módě jsoucích bílých punčochách, a to sborem profesorským německé techniky pražské a části studentstva tohoto ústavu, v uzavřeném pochodovém útvaru za zpěvu pochodovali středem dobřichovických ulic do t.zv. parku místního velkostatku.

V parku pak na připraveném podiu počala se hlučná německá paráda. Krev se jistě pěníla mnoha občanům v Dobřichovicích, také celá obec pak do pozdních hodin nočních byla t.zv. na nohou a doslova v ulicích.

Vyrozuměl jsem ihned svoje známé, nejmě pana Ladislava Scháníla, dnes již zemřelého, a pana Josefa Křiváku, stát. úředníka t.č. v Hospozimi u Velvar, a v několika minutách shromáždilo se na 200 osob před a v průjezdu mého domu čp. 15, odhodlaných za každou cenu překaziti tuto německou provokaci a samým dáti na pamětnou.

Usneseno výše jmenovanými se mnou vyrozuměti ihned Dp. Jindřicha Strnadu, faráře v Dobřichovicích, což jsem ihned vykonal, jeho informoval a vylíčil situaci jako velmi povážlivou. Pravděpodobně týž ihned navštívil pana Rudolfa Rösenera staršího, neb v následujících minutách pan Rudolf Rösener učinil, prodrav se davy, návštěvu v mém bytě, kde chtěl mě přesvědčiti o nevinnosti vylíčeného a horkých hlavách svého syna a zetě. V rozhovoru poukázal jsem témuž na umístěné mapy na všech hraničních přechodech mezi říší německou a naší republikou, na kterýchžto mapách byla nová třetí říše se zakreslenou ČSR. Zdůraznil jsem, že my nemáme horké hlavy, ale jsme ve svém státě, na své, doma a Němci musí se chovat jako hosté ... Nevím, co vše se prodebatovalo, ale výslednicí tohoto hovoru bylo, že pan R. Rösener požádal místní četnickou stanici o ochranu pro společnost v parku jsoucí a tito Němci s nastávajícím večerem pod touto ochranou v řádném dešti utekli dvířky u "Bašty" na letovský přívoz do Řevnic na nádraží.

Shromážděné davy rozhořčeného dobřichovického občanstva demonstrativně pak večer po zapění státní hymny a Hej, Slované před byty Nádlara a Rösenerů zakončily tak neúspěšný den dobřichovických Němců.

Za tento čin a ty, které později ještě následovaly, byl jsem pak na popud německého poslance Roscheho z nařízení okresního úřadu četnickou stanicí v Dobřichovicích, velitelem Binou, volán k pořádku, napomenut a připomenuty mi následky zákona o rušení veřejného klidu a pořádku.

Josef Havlík

[7]

KUKÁTKO 9/96

Letní škola textilních technik - Poniklá 96 se jmenoval netypický letní tábor pro ženy a dívky od 10 let. Horní věková hranice omezena nebyla. Škola to byla opravdu perná. Dopoledne, odpoledne i večer se tkalo, a paličkovalo „ostošest“ pod vedením vynikající lektorky Ivy Proškové, která dbala na pečlivé vedení úplných začátečnic i zkušenějších. Většinu dívek práce „chytla“ hned v prvních dnech, a tak mohly svoje díla předvést už po šesti dnech tábora na první „vernisaži“, uspořádané v krásné krkonošské roubené chalupě „Na Kejnose“ na návrší nad Poniklou, kde má letní sídlo Vzdělávací spolek uměleckých řemesel. Právě zde končil kurs vazby suchých rostlin. Vernisáž okouzila děti vůní krkonošského bylinkového čaje, citlivě aranžovanými vazbami a dospělé účastnice mohly obdivovat zdařilé krajky i tkané kabely dětí. Nikomu se domů nechtělo.

Druhý týden tábora byl ve znamení deště, trochy turistiky a sportu, ale hlavně příprav na tajný výlet do středověku. Stará prostěradla, barva Duha, šicí stroj a šikovné ruce dívek s malou noční dopomocí lektorky výtvarných činností Boženy Musilové - a dva dny před odjezdem se děvčata oblékla do 17 středověkých modelů a usilovně pracovala na posledních doplňcích garderoby. Tkané kabely, paličkované brože, krajkové aplikace na šaty, límce, dřevěné rámečky, vlastnoručně řezané a broušené knoflíky ke kabelám. Batůžky, kožené váčky, opasky, popruhy, tkanice a čelenky, koberečky a polštáře, pončo, paličkované nástenné obrázky, přívěsky, korále dřevěné i z přírodních materiálů, dekorace z vonných bylin. Batika vyvazovaná a vosková - šaty, trika, kalhoty, čepice, bundy, sukně, šátky.

Zima a dešť - věrní průvodci letošního léta - nepůsobily na našem táboře žádné potíže. Téměř každý pokus o výlet skončil „sprchou“. Tím dříve se však mohlo pokračovat na herdulích a tkacích destičkách. Tkalo se i na dvou velkých opravdových stavech - na práci se občas stála fronta. Každá dívka zhotovila asi 12 výrobků. Vynásobením počtem účastnic vychází neuvěřitelný počet 250 výtvarných prací.

Jejich řemeslná úroveň byla pak středem zájmu diváků na hradě Točnick, kde jsme se ocitli jako mávnutím kouzelného proutku v neděli, v poslední den tábora. Tradiční středověký trh s ukázkami řemesel zlákal vedení tábora k autobusové výpravě. Tentokrát počasí nezklamalo, krásný teplý den se stal rámcem bitvě o Elišku a veselému rejci kejklířů, středověkých řemeslníků a samozřejmě šermířů.

Většina rodičů využila možnost tajné návštěvy Točnicku a shledávala své ratolety po hradních nádvořích, na hradbách či v krčmě. Díky plíli děvčat, sehranému kolektivu vedoucích, „přiznivému počasí“, hodným lidem v Krkonoších a šťastné shodě okolností proběhla „Letní škola textilních technik“ bez rušivých událostí, bez úrazu a v pohodě. Pořadatel: Škola hrou, Božena Musilová, Dobřichovice ve spolupráci se Vzdělávacím spolkem uměleckých řemesel Praha 5 Stodůlky a s finančním grantem OÚ Dobřichovice.

Petr Musil

Vážení čtenáři,

znovu se máme, vedení zkušenou gurmánskou rukou paní Luisy Geisslerové, možnost projít švédskou kuchyní tradiční i současnou. Tentokrát jsme pro Vás vybrali trojici překrmů. Rozpočty odpovídají jako obvykle 4 porcím.

o

ŠPENÁTOVÝ PŘEDKRM S KREVETAMI (SPENATENTRÉ MED RÅKOR)	Švédsko
250 g čerstvého nebo mraženého špenátu, stroužek česneku, 1 dl crème fraîche, 4 plátky toastového chleba, 16 krevet, sůl, pepř	
Špenát upravíme obvyklým způsobem. Přidáme utřený česnek a crème fraîche, opatrně zahříváme, na závěr osolíme a opepříme. Toastové chleby nasucho opečeme, namažeme směsí a poklademe krevetami.	

KREVETOVÝ DORT - PŘEDKRM (ENTRÉTÄRTA)	Švédsko
Korpus: 5 dl hladké mouky, 200 g margarínu, 0,5 dl strouhaného sýra, 4 lžice vody 2 vejce vařená natvrdo, 1 velká cibule, 100 g čerstvých žampionů, tuk na smažení, 3 dl šlehačky, 1 tuba kaviárové pasty, 0,5 kg masa z krevet, kopr, 1 citron, 1 malé balení černého kaviáru	
Korpus: Z předepsaných ingrediencí vytvoříme těsto a necháme v chladnu asi hodinu odpočinout. Pak rozdělíme na 3 díly a vyválíme 3 placky o průměru zhruba 20 cm. Položíme na pomazaný plech, necháme asi 10 minut odpočinout a pak pečeme v troubě při teplotě 225°C dozlatova.	
Vařená vejce a cibuli jemně nasekáme, žampiony nakrájíme na plátky. Cibuli se žampiony jemně osmahneme a necháme vychladnout. Ušleháme šlehačku a promísíme s kaviárovou pastou. Třetinu této směsi dáme stranou, do zbytku vmícháme cibuli se žampiony a vejce. Polovinou směsi potřeme jednu placku korpusu, překryjeme druhou, namažeme druhou polovinou směsi a překryjeme poslední plackou. Tu pomažeme odloženou šlehačkou s kaviárovou pastou, doprostřed umístíme kruh kaviáru, kolem po obvodu naklademe krevety, příp. v kombinaci s natvrdo vařenými vejci, nakrájenými na kolečka. Dozdobíme citronem, koprem, rajčaty atp., dort položíme na talíř, vyložený salátovými listy.	

LOSOSOVÁ ROLÁDA (BUFFÉROLL)	Švédsko
4 plátky uzeného lososa, 5 polévkových lžic crème fraîche, 2 polévkové lžice směsi koření podle chuti (tymián, koriandr, pažitka atp.)	
Plátky potřeme crème fraîche s kořením, shalíme do závitků a na 2 - 3 hodiny uložíme do lednice. Pak vyjímeme, nakrájíme a podáváme se zeleninou.	

Od 14. do 27. července měly Dobřichovické děti již podruhé příležitost strávit část prázdnin na uměleckém táboře, pořádaném společně Osvětovou besedou v Dobřichovicích a Společností Dobřichovice. O informace jsme požádali dr. Vladimíra Czumala, jednoho z organizátorů tábora.

Kukátko: Pod mým přímým názvem se tábor konal již podruhé. O tom loňském přinesl Kukátko poměrně obsáhlý článek. Jaký byl letošní tábor ve srovnání s loňským?

Dr. Czumalo: Co zůstalo stejné, bylo zaujetí všech, kdo tábor připravili a kdo se ho zúčastnil, atmosféra, krásné partnerství "učících" a "učených". Příliš se nezměnilo ani složení týmu, organizačního a "hospodářského", vedeného opět paní mgr. Helenou Čapkovou, znovu zdobeného kuchyní paní Věry Čapkové a letos doplněného paní Marií Vondrákovou, ani lektorského sboru. Podařilo se nám rozšířit nabídku kursů: Textilní ateliéry byly letos již dva (palíčkování - mgr. Petra Czumalová a její posluchačka ze Střední umělecké školy textilních řemesel Jana Krčmářová, tkaní - mgr. Andrea Jiranová a dr. Vladimír Czumalo), znovu jsme zařadili loňské úspěšné ateliéry - ateliér keramiky paní Luisy Geisslerové, kde opět vznikly pozoruhodné loutky, a řezbářský ateliér ing. Miloslava Jirana. Zcela mimořádné byly výsledky ateliéru kresby a malby, který nově vedla akad. mal. Jarmila Trösterová ze Střední umělecké školy textilních řemesel za pomoci Valerie M. Kuchařové, posluchačky oboru estetika na pražské filosofické fakultě. Obě naše studentské spolupracovnice připravily i doplňkové kolektivní výtvarné akce. Základní program denně uzavíraly večerní projekce diapositivů uměleckých děl s výkladem (mgr. Petra Czumalová, dr. Vladimír Czumalo, Jana Krčmářová) a samozřejmě doplňovaly táborevé hry, výlety, stezka odvahy, dvě dramatická fotbalová mistrovství, maškarní karneval, závěrečná výstava a její vernisáž. Počet účastníků se rozšířil, zdáleka jsme ale nemohli uspokojit všechny zájemce. Přednost pochopitelně dostaly dobřichovické děti. Změnily se podmínky: Tábor se letos konal v horské chalupě v Bratrouchově v Krkonoších, na místě obtížněji dostupném, v prostorách proti ložsku pro tvorbu i zábavu podstatně stísněnějších. Problémy s prostorovou organizací a zásobováním vyvážil ale perfektní servis, krásná horská krajina a zdravé prostředí. Proti ložsku se změnila v náš neprospekch i podmínky ekonomické. Dražší ubytování, dražší doprava, dražší výtvarný materiál, dražší potraviny...

K.: Ohrožuje to další ročník?

Cz.: Vidím, že automaticky předpokládáte, že bude. Správně: bude. Znamená to ale obtížnější přípravu. I tady jde o peníze až v první řadě. Tento typ tábora totiž nepočítá s dětmi, které zkrátka zaneprázdnění rodiče na dva týdny odloží a jsou za to ochotni zaplatit jakoukoliv cenu. Vzrůst nákladů nemůžeme mechanicky přenést na rodinné rozpočty. Nebo jinak: Cena tábora nesmí vyloučit skutečné zájemce. Letos se podařilo doplnit prostředky osvětové besedy z dalších zdrojů. Stejně jako v loňském roce přispěla na tábor naše obec formou grantu. Společnost Dobřichovice uspěla v konkursu ministerstva školství na dotace pro prázdninové programy, pořádané občanskými sdruženími. Proti obecnímu grantu ovšem naráží grant ministerský na obecnější problém: Většina přidělených prostředků byla cílena na zlevnění pobytu pro děti z rodin, pobírajících státní sociální příspěvek. Nebylo jich tolik, abychom mohli vyčerpat celou přidělenou částku. Zároveň je ale toto omezení kalkulováno tak, že nad hranicí, zakládající nárok na sociální příspěvek, leží ještě široké pásmo rodin, pro jejichž rozpočet zůstává tábor nedostupný. Pro příští rok bude třeba získat další příspěvky, zřejmě i sponorského charakteru. Nelze ale zapomenout na podstatný zdroj, osvědčený

již podruhé: Na profesionály, kteří za čtrnáct dní denní šestnáctihodinové náročné práce nežadají odpovídající plat. Bez nich by tábor stál tolik, kolik dnes stojí některé prázdninové jazykové či sportovní kursy. Všem bych chtěl i touto cestou poděkovat, stejně jako panu ing. Tomáši Noskovi, který obětavě zdarma zajistil dopravu výtvarného materiálu a pomůcek. Mohu využít příležitosti ještě jednou? Snad by nám mohl některý z čtenářů Kukátka poskytnout typ pro příští tábor. Hledáme objekt, který by splňoval dvě základní kritéria: rozumnou cenu pronájmu a dostatek prostoru pro výtvarnou tvorbu.

K.: Letos tábora osvětové besedy a Společnosti Dobřichovice vyrostla konkurence v táboře velmi podobného zaměření a konaného rovněž v Krkonoších, který pořádala Škola hrou manželů Musilových. Jak se s touto konkurencí vyrovnáváte?

Cz.: Tady je dopověď jednoduchá: Z toho, co nazýváte konkurencí, těžší ti, kdo mají: dobřichovické děti. Takovou konkurenci lze jen přivítat. Dostalo se na víc zájemců a dvojitá zkušenost je cennější, než jediná, je-li sdílena. A to samozřejmě je. Čistě teoreticky by snad mohlo "konkurenčně" zaskřípat při udělování obecních grantů, spolupráce s obecní radou je ale perfektní a děti jsou při přidělování prostředků jednoznačnou prioritou. Už jsme ale zase u peněz. Snad se za nimi v našem rozhovoru příliš nevytratila atmosféra horské chalupy, plné mladých dobřichovických kumštýřů, které nebylo třeba honit do práce, ale naopak od práce. Přiznám se, že se mi po všech stýská. Byl to krásný kus prázdnin.

K.: Děkuje za rozhovor.

Agentura Jépépé hlásí

V kruzích blízkých místním restauracím, ve kterých se živě přetřásají blížící se volby do Senátu, kolují pověsti, že kromě některých tažkotonažnic budou do Senátu kandidovat i další významné osobnosti. Jednou z nich je populární myslitel Špelbl, který naši agentuře poskytl exkluzivní rozhovor.

- Co Vás, Mistře, vedlo k Vaší kandidatuře?

- Co mě k tomu, hermajs, vedlo? No přeci Hurvajs! Pořád měl řeči jako: Taťuldo, udělej už konečně něco a nenech se pořádkem vodit, na provázku! Zkus zajít za nějakou stranou a naznač ji, že bys jaksí tento ...

- A Vy jste tedy jaksí tento?

- Ano, prosím, já jsem tedy jaksí tento.

- Prozradíte nám, co si od postavení senátora slibujete?

- Jenom tři drobnosti. Že mě doma Hurvínek s Máníčkou budou brát ještě vážněji a že v rámci poslanecké imunity budu imunní.

- A ta třetí?

- Finanční aspekty raději snad ani probírat nebudeme.

- Hodláte jako senátor něčím proslovit?

- Zopáním teřádu, chci říci tepáním zlořádu. Rád bych také prosil nějakým okřídleným rčením, ale on už všechna někdo řekl!

- Co, Mistře, soudíte o rozvoji dolního Poberounčí?

- No pacařán! - Né, promiňte, chtěl jsem říci No comment!

- Pane Špelble, děkuje za rozhovor. Buenos Aires!

HgS

SPORTOVNÍ CENTRUM PŘÍCHÁZÍ

Sportovní společenský život v Dobřichovicích se začíná pomalu probouzet. Po úspěšném březnovém plesu, výstavě o mostu, mostním show a již několikátém Aerobic show se po zkušebním letním provozu oficiálně otevřel SportCentrum Alexandra. V areálu Sokola se tak definitivně probouzí k životu hala, která léta vyvolávala pouze dohady, co s ní vlastně bude. Jejimi ambicemi je stát se jakýmsi centrem denní Dobřichovic a vybudovat si pevné místo mezi sportovní-spoločenskými místy v regionu.

Zátižový provoz centra navazuje na zkušenosti s lemním provozem. A tak zájemci budou moci využít vybavené posilovny, jejíž sortiment nabídky se brzy rozšíří o další stroje. Zájemcům bude k dispozici odborná asistentka, která dokáže poradit, na kterých strojích, v jakém pořadí a jak často cvičit, aby to bylo pro tělo únosné a prospěšné. Potřebujete zhubnout, posílit břicho nebo svaly na nohou? Není nic jednoduššího než navštívit posilovnu s odborným vedením.

Pro jedince, kteří dávají přednost horkému vzduchu a pocení se, je k dispozici sauna s bazénkem, sprchami a odpočívárnou. Během léta ji vyzkoušelo několik odvážlivců a těší se, že budou v zimě odolnější proti rýmám a chřipkám.

Dlouhou tradici má v Dobřichovicích aerobik. Martina Hubová/Caldová se mu neúnavně věnuje několik let. Spolu s dalšími cvičitelkami - Pavlou, Danou, Klárou a Hankou - se podle pravidelného rozpisu střídají při různých druhích cvičení. Novinkou je ranní aerobik, určený především pro ty maminky, které odvedou děti do školy či školky a po cestě domů se mohou po ránu proláhnout. Nemusí však chodit jen maminky. Vítání jsou všichni, kteří rádi začínají den pohybem. Mohou si tak nahradit kdysi populární ranní rozhlasovou rozvečku. V blízkém horizontu se počítá i se speciálními hodinami cvičení na stezech, občasnými exhibicemi a představením dalších cvičitelů. V konkurenci s okolními fitnessy se budou dívky snažit najít tu pravou parketu, aby právě ony mohly nabídnout to, co nenabídnou ostatní.

Proti letnímu provozu se provoz haly rozšiřuje o možnost využití velké víceúčelové haly. Pro zájemce tu jsou k dispozici hřiště pro badminton, házenou, košíkovou, malý fotbal, volejbal nebo tenis. V současné době již uspokojujeme zájemce též o stolní tenis a brzo přibudou další aktivity. Ještě letos by si mohli přijít zahrát na nové kurty první hráči squashu a rícochetu.

To však není jediné využití. Samozřejmě počítáme s veřejnými turnaji v různých sportech, s firemními přebory a mezifiremními kláními. Novinkou jsou a budou občasně společenské akce, které nabídnou Dobřichovicím další kulturně-spoločenské vyžití. SportCentrum hodlá postupně rozšiřovat svoje působení a přilákat do svých útrob nejen všechny Dobřichovičáky, ale prezentovat se i z hlediska středoevropského. I proto uvítají provozovatelé z firmy Up-line, s.r.o. všechny lidi s nápady a ochotné spolupracovat na jednotlivých akcích. O všech aktivitách se mohou zájemci informovat přímo ve SportCentru v otvíracích hodinách a zúčastnit se i pravidelné ankety slosovatelné o hodnotné ceny. Všecker informace o provozu SportCentra a případné rezervace zajistí také p. Míša Šolková na telefonu **991 18 25** nebo **991 23 52** (SportCentrum). Firemní a jednorázové akce včetně reklamního využití

vnitřních prostor a vnějších ploch SportCentra lze konsultovat s agenturou IKSS, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5 - Zbraslav, tel./FAX: **02/592 509**.

Ing. B. Zajíč

FOTBAL

Výsledky dobřichovických fotbalových oddílů v ročníku 1995-96

Muži skončili ve III. třídě - B na 10. místě s 29 body (zvítězil celek Jinočan (66) před Kazínem (54), na 5. místě se 47 b. skončilo mužstvo Řevnice)

B mužstvo Dobřichovic obsadilo ve IV. třídě odd. B 4. příčku s 39 body za Kosofí (51), Čisovicemi B (48) a Třebotovem (48). Další pořadí: 5. Černošice B (38), 6. Hvozdnice B (37), 7. Karlik (34), 8. Vonoklasy B (33), 9. Jíloviště (31), 10. Klinec (27), 11. Kazín B (21), 12. Všenory B (17), 13. Kytín (9).

Žáci Dobřichovic dosáhli pozoruhodného úspěchu, když zvítězili v B skupině okresní soutěže s 37 body a postoupili do okresního přeboru. Další pořadí za našim celkem: 2. Všenory (31), 3. Řevnice (30), 4. Klinec (24), 5. Černošice (16), 6. Kazín (14), 7. Měchenice (5), 8. Čisovice (4).

(Redakce Kukátka dovoluje si, ač opožděně, jménem všech příznivců poblahopřát dobřichovickým žákům k tomu úspěchu a zároveň jim popřát hodně štěstí ve vyšší soutěži.)

ODBJENÁ

31. srpna byl zahájen oblastní přebor I. třídy žen. Následuje přehled termínů, kdy bude možno v nejbližší době vidět dobřichovický team na domácí půdě (zároveň připojeno samozřejmě srdečné pozvání):

14. září se u nás utkají ve 2. kole družstva Dobřichovic, Mělníka a Kladna

5. října to v 5. kole budou celky Dobřichovic, Nymburka a Mladé Boleslavi

Vážení čtenáři,

v dnešní sportovní rubrice bychom Vám kromě aktuálních zpráv chtěli také nabídnout malý výlet do historie. Samozřejmě sportovní, přesněji řečeno fotbalové. Organizovaný fotbal v Čechách oslavil

100 let své existence a navíc nás potěšil nádherným dárkem v podobě vystoupení naší reprezentace na ME v Anglii a statečným bojem našich celků v evropských pohárech. Proto jistě neuskodí podívat se, jaké to bylo v jeho počátcích. Následující materiál přebíráme z článku PhDr. Pavla Jiříčka, uveřejněného v časopise Fotbalový zpravodaj 5/960. Text bude rozdělen na několik pokračování.

100 LET SOUTĚŽE FOOTBALLISTICKÉ (článek ke 100. výročí organizovaného fotbalu v Čechách)

„Kopaná, odtud nazvaná, že se při ní kožený míč nadutý nohama odkopává, u nás v době nejnovější oblíbenou se stává“, konstatuje v roce 1895 Otiáv slovník.

Nicméně cizácká a věci národní nedbalá avantýra bezstarostného mládí stále provokuje občany cti dbalé a spořádané. Přísní c.k. profesori trestají studenty holdující fotbalové neřesti, jemnocinné dámy odvracejí zraky při pohledu na odhalená kolena borců. Kopaná však vítězí. Má své plácky lemované stovkami diváků, má pravidla podle anglického vzoru, má své kluby, první hvězdy, má Spartu i Slávii. Nikdo však neví, „kdo jest nejlepším v matchi footballovém“? Odpověď může dát jen pravidelná soutěž. Ta však stále chybí. Zalistujme na chvíli potrhávanými stránkami historie. Pokusme se vystopovat zrod myšlenky klání mistrovských a navštívme „Národní zápas mužstev, kopaný míč cvičících“ aneb nejstarší turnaj v Čechách konaný.

ZROD MYŠLENKY

První pokus o uspořádání fotbalové soutěže registrujeme k roku 1895, kdy se v lednovém čísle Sportovního obzoru můžeme dočíst:

„Bylo by záhodno, by čeští hráči míče kopaného, kteří dosud v Praze rozřístěně hráli neb bez účastenství na veřejných matchích cvičili, takový veřejný match smluvili“. Časopis vyzývá kluby k podání přihlášek do redakce, která zápasy zprostředkuje. Iniciativa však zůstává bez odezvy. V létě téhož roku přijíždí do Prahy z dlouhodobého pobytu na britských ostrovech Josef Rösler Ořovský. Mladého muže provází renomovaný vynikajícího sportovníka. Jako hráč amatérských mužstev White Rovers a Black Triars Fulham kopanou aktivně provozoval a fotbalu rozumí. Ještě na podzim, bezpochyby inspirován anglickým vzorem, začíná organizovat kopaničářský život u nás.

O tom, že turnajová myšlenka intenzivně rezonovala v myslích pražských fotbalistů, svědčí i poznámka v klubové kronice A.C. Praha. Zápis ze schůze konané 24. listopadu konstatuje: „Niže podepsaní zaručují svým podpisem, že každou neděli a svátek (výjma nejnmutnějších případů) zúčastní se míčové hry kopaná“. Následuje patnáct kaligrafických signifikací.

Na jaře roku 1896 je již vše připraveno. Coby předseda českého Sculling Cercle, „kroužku soukromého, sportovní život dobrovolně podporujícího“ vypisuje Ořovský „Národní zápas mužstev o 11 čestných odznaků“. Březnové vydání časopisu Cyklista hodnotí tento historický počín: „Doufáme, že tento match stane se velkým kongresem českých fotbalistů a že přispěje v míře nemalé ku jeho vývinu a rozkvětu“. S vydáním propozic soutěže však dochází k prvním sporům. Většina mužstev odmítá vyřazovací klíč. Jelikož „jest ohrožení klubové cti v jediné zkoušce štestěny přímo

hazardérstvím“, odstupují týmy jeden po druhém. Nakonec zbývají čtyři. A.C. Praha, Sparta, S.K. Slavia a CFK Kickers.

PhDr. Pavel Jiříčko (převzato z časopisu Fotbalový zpravodaj 5/96, str. 4)

INZERCE

SportCentrum ALEXANDRA DOBŘÍCHOVICE (Areál TJ SOKOL - Hala BIOS)

Provozní doba: pondělí až pátek 9.00 - 11.00, 18.00 - 21.00, sobota 15.00 - 20.00

SAUNA	vstupné: 70 Kč/90 min.	permanentka: 280 Kč/5x90 minut/2 měsíce
-------	------------------------	---

POSILOVNA vstupné: 40 Kč	permanentka: 400 Kč/1 měsíc
--------------------------	-----------------------------

AEROBIC	vstupné: 40Kč/55 min, 60Kč/2x55 min.	permanentka: 300Kč/10 hod./2 měs.
	pondělí - čtvrtek:	18.00 - 18.55, 19.00 - 19.55
	pondělí, středa, pátek:	9.00 - 9.55
	pátek, sobota:	18.00 - 18.55

50 % slevy pro členy SOKOLa (kteří se prokáží legitimací):
pondělí - pátek: 9.00 - 11.00 (sauna, posilovna, aerobik)
úterý a čtvrtek: 18.00 - 21.00 (sauna, posilovna), 18.00 - 18.55 (aerobic)

Provozní podmínky:

SAUNA: Děti do 12 let pouze pod dohledem rodičů.

V ceně je zapůjčení ručníku a prostěradla, protože podle vyhlášky nelze použít vlastní ručník. Mimo vyhrazené hodiny po tel. objednání platí jednorázová cena 250 Kč + 40 Kč/osobu. Za každých započatých 15 minut příplatek 10 Kč.

POSILOVNA: Pro zájemce nad 15 let.

Mimo vyhrazené hodiny po tel. objednání platí jednorázová cena 250 Kč + 70 Kč/osobu. Cena pronájmu 400 Kč/hod. (při větších akcích individuální ceny).

HALA: Občerstvení zajištěno.

Kontaktní osoby: Michaela Šolková (991 18 25), Hala BIOS (991 23 52), Zdena Slivenecká (991 10 46)

Jednorázové akce a reklama agentura IKSS (Ing. Bohuslav Zajkr, 59 25 09).

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1996

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun

každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé: do 20 slov 50 korun

každé další slovo 5 korun

Plošná reklama: celá strana 900 korun

1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky

každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce

nebo ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1401375/3200.

Při větších platbách (celostránkové inzeráty) fakturou.

Pro distributory Kukátka inzertce zdarma.

Realitní kancelář ve Všenorech,

tel. 991 2371

hledá pro své klienty

stavební parcely, vily, vilky i chaty

v tomto kraji.

Jsmo čistokrevní bratři, ale bez pp.

Naši rodičové jsou velice pěkní

a my určitě budem po nich. Jsme tři holky a dva kluci

a nebudem stát mnoho. Chceme pouze k hodným pánčkům,

a to koncem září.

Bydlíme u Zborníků

Mánesova 669

Dobřichovice 252 29

tel.: 991 19 02

Sdělení čtenářům:

redakce Kukátka se rozhodla reagovat na čtenářské náměty a připomínky čtenářů, jež se týkaly termínů vydávání jednotlivých čísel. Od říjnového budeme tedy vydávat Kukátko co nejlépe k začátku měsíce. Proto jsme také nuceni posunout uzávěrku čísel k patnáctému předchozího měsíce. To pro laskavé přispěvatele, na jejichž příspěvky se nadále velice těšíme a doufáme, že ne sami. V praxi to bude např. znamenat, že uzávěrka říjnového Kukátka bude v neděli 15. září (naléhavé příspěvky bude možno ve výjimečných případech po dohodě přijmout a vřadit do čísla ještě v několika následujících dnech, kdy bude text čísla sázen).

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobřichovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutně nemusí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat laskavé přispěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, t.j. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky zpracované pomocí počítače na disketách 3.5" i 5.25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich. spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V.Czumala, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda), Mgr.P.Musil. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 20.8.1996, uzávěrka příštího cca 15.9.1996. Adresa: Jiří Matl, Sírma 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Záček, noviny stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul., prodejna tisku paní Nešporové u mostu, Potraviny Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá a ocení.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,
fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,
xerox**